USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci nezl. žalobkyně: **F. T.**, zastoupena zákonnou zástupkyní N. T., zastoupena Mgr. Pavlem Čižinským, advokátem se sídlem Ječná 548/7, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2017, č. j. OAM-878/ZA-P07-P10-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 11. 2017, č. j. 1 Az 38/2017 - 31,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci Mgr. Pavlu Čižinskému **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 6 800 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Zákonná zástupkyně žalobkyně podala dne 10. 10. 2016 jménem nezletilé žádost o mezinárodní ochranu. Nezletilá je státní občankou Kyrgyzské republiky a je zdravá. Zákonná zástupkyně poukázala na předchozí zdravotní potíže sourozenců nezletilé a úmrtí jednoho z nich. Dceři žádné nebezpečí v Kyrgyzstánu nehrozí, museli by ale platit zdravotní péči. V České republice žije zákonná zástupkyně s manželem, který však v rodném listě není uveden jako otec dítěte, neboť zákonná zástupkyně nebyla schopna doložit originál oddacího listu. V Kyrgyzstánu má zákonná zástupkyně ještě pětiletou dceru, která je invalidní. Důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je skutečnost, že zákonná zástupkyně byla v době podání žádosti žadatelkou o udělení mezinárodní ochrany a dále, že považuje úroveň zdravotnictví v Kyrgyzské republice vzhledem k dosavadním zkušenostem za špatnou.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 3. 2017, č. j. OAM-878/ZA-P07-P10-2016, (dále „**napadené rozhodnutí**“), neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle ustanovení §

12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o azylu“).

[3] Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, přičemž Městský soud v Praze (dále „městský soud“) rozsudkem ze dne 3. 11. 2017, č. j. 1 Az 38/2017 - 31, (dále „**napadený rozsudek**“) žalobu zamítl. Městský soud ověřil, že žalovaný se otázkou naplnění důvodů pro udělení humanitárního azylu dostatečně zabýval s ohledem na zdravotní stav žalobkyně a rovněž celkový stav zdravotnictví v zemi původu. Soud dospěl k závěru, že u žalobkyně nejsou naplněny důvody zvláštního zřetele hodné proto, aby jí byl humanitární azyl udělen.

[4] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala proti napadenému rozsudku **kasační stížnost,** a to z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka shledává vadu napadeného rozsudku v tom, jak se městský soud vypořádal s otázkou neudělení humanitárního azylu. V řízení byla řešena pouze otázka obecné úrovně zdravotní péče v Kyrgyzstánu a potenciální dopad této úrovně na její zdravotní stav. Nebyl však řešen humanitární aspekt, který spočívá ve zdravotních problémech jejích starších sourozenců. Pokud starší sourozenci měli zásadní zdravotní problémy vedoucí až k úmrtí (a to navíc v důsledku pochybení lékařů, tj. v důsledku nízké úrovně zdravotní péče), je logické, že v rodině existuje podstatně větší strach o péči mladšího dítěte, a tím pádem větší citlivost při vnímání kvality zdravotní péče. Nepochybně jde o faktor týkající se humánnosti rozhodnutí a měl být v rámci rozhodování dle § 14 zákona o azylu řešen. Stěžovatelka má za to, že její žádost nelze znevažovat jakožto účelovou snahu o legalizaci pobytu, neboť v pozici nezletilého dítěte rodiče, který je v postavení žadatele o mezinárodní ochranu, neměla jinou možnost, než rovněž podat žádost o mezinárodní ochranu. Jakkoliv je soudní přezkum rozhodování o humanitárním azylu omezen, přesto judikatura dovodila, že přezkoumávány jsou i dodržování procesních předpisů a dodržování zákazu libovůle a pravidel logiky. Stěžovatelka se domnívá, že do tohoto rámce spadá i situace, kdy je žalovaným určitý stěžejní aspekt žádosti zcela opomenut. Závěr žalovaného o úrovni zdravotní péče v Kyrgyzstánu je příliš optimistický a paušalizující a postrádá přezkoumatelné vypořádání se s tvrzeními stěžovatelky během azylového řízení a předloženými informacemi obecné povahy. Přijatelnost kasační stížnosti shledává v pochybení městského soudu, které mohlo mít vliv na hmotněprávní postavení stěžovatelky a dále se jedná o otázku, kterou Nejvyšší správní soud dosud neřešil. Vzhledem k tomu navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek a napadené rozhodnutí zrušil.

[5] Žalovaný ve **vyjádření** uvedl, že námitky stěžovatelky považuje za nedůvodné. Námitkou neudělení humanitárního azylu se zabýval v napadeném rozhodnutí na s. 3-5. Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil, že nižší úroveň zdravotnictví v zemi původu bez přistoupení dalších okolností nemůže založit důvod pro udělení azylu. Stěžovatelka neuvedla, že by trpěla nějakým konkrétním závažným onemocněním, pro které by nebyla dostupná léčba v zemi původu. Správní orgán se též vyjádřil k traumatizující zkušenosti zákonné zástupkyně stěžovatelky týkající se úmrtí jednoho ze sourozenců stěžovatelky, k tomu však podotýká, že zákonná zástupkyně stěžovatelky zanechala své starší dítě v péči

její tchýně, což nesvědčí o zmíněných obavách. Žalovaný navrhuje kasační stížnost odmítnout pro nepřijatelnost, případně zamítnout pro nedůvodnost.

[6] Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost je podána včas a je proti napadenému rozsudku přípustná. Zabýval se proto otázkou, zda kasační stížnost podstatně přesahuje svým významem vlastní zájmy stěžovatelky ve smyslu § 104a s. ř. s. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K tomu, kdy je kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany přijatelná, existuje početná a ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (viz zejm. usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, všechna zde citovaná judikatura dostupná na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je **nepřijatelná**.

[7] Předně Nejvyšší správní soud uvádí, že zákonné zástupkyni stěžovatelky nebyla udělena mezinárodní ochrana, kasační stížnost proti zamítavému rozsudku městského soudu byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2017, č. j. 5 Azs 283/2016 - 41, odmítnuta pro nepřijatelnost. V tomto usnesení se Nejvyšší správní soud vyjádřil k námitce nízké úrovně zdravotnictví v Kyrgyzstánu. Poukázal na to, že nižší úroveň zdravotnictví v zemi původu bez přistoupení dalších okolností nemůže založit důvod pro udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 3 Azs 226/2005 - 68, či ze dne ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Azs 30/2007 - 69). Úroveň zdravotnictví v České republice je zpravidla vyšší než v zemích, ze kterých přicházejí žadatelé o mezinárodní ochranu, a to včetně Kyrgyzstánu. Tato skutečnost ale sama o sobě s ohledem na judikaturu zdejšího soudu nemůže založit důvod pro udělení mezinárodní ochrany.

[8] K lékařskému selhání může docházet i v zemích s vyšší úrovní zdravotnictví a větší citlivost při vnímání kvality zdravotní péče ze strany rodiny stěžovatelky není okolností, kterou by bylo možné podřadit pod důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 14 zákona o azylu. Zákonná zástupkyně neuvedla v případě nezletilé žádné konkrétní zdravotní problémy, které by vyžadovaly speciální péči, v zemi původu nedostupnou. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení č. j. 5 Azs 283/2016 – 41, poskytovaná zdravotní péče v Kyrgyzstánu nedosahuje úrovně, která by představovala nelidské či ponižující zacházení nebo mučení.

[9] Žalovanému nelze vytýkat, že za důvod podané žádosti považoval mimo jiné i snahu o legalizaci pobytu, když zákonná zástupkyně stěžovatelky uvedla, že pro dítě potřebuje dokumenty. Zákonná zástupkyně stěžovatelky v postavení žadatelky o mezinárodní ochranu mohla situaci dítěte řešit žádostí o strpění dítěte na území podle § 78b odst. 2 zákona o azylu, dle kterého *Ministerstvo na žádost zákonného zástupce rozhodne o strpění na území dítěte narozeného na území*. Nelze tak souhlasit s tvrzením, že zákonná zástupkyně neměla jinou možnost, než podat jménem nezletilé žádost o mezinárodní ochranu. (k otázce pobytu nezletilého dítěte na území České republiky po dobu řízení o mezinárodní ochraně jeho matky srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008 - 57).

[10] Posuzovaná věc se tak netýká právních otázek, které by dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní

pochybení městského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené soudní judikatury nebo hrubého pochybení při výkladu hmotného či procesního práva, tak jak to tvrdila stěžovatelka v kasační stížnosti. S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud žádný důvod pro přijatelnost kasační stížnosti ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s. neshledal a jako takovou ji musel odmítnout.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Stěžovatelce byl usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 6 Azs 368/2017 - 15, ustanoven advokát Mgr. Pavel Čižinský, jehož odměnu a hotové výdaje podle § 35 odst. 8 s. ř. s. hradí stát. Ustanovenému zástupci náleží v souladu s § 7, § 9 odst. 4, a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za dva úkony právní služby učiněné v řízení o kasační stížnosti, tj. převzetí a příprava zastoupení, a písemné podání soudu, v celkové výši 6 200 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 600 Kč za dva úkony právní služby podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupce nedoložil, že by byl plátcem daně z přidané hodnoty. Náhrada nákladů za řízení o kasační stížnosti tedy činí celkem 6 800 Kč a bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu